HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 70r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

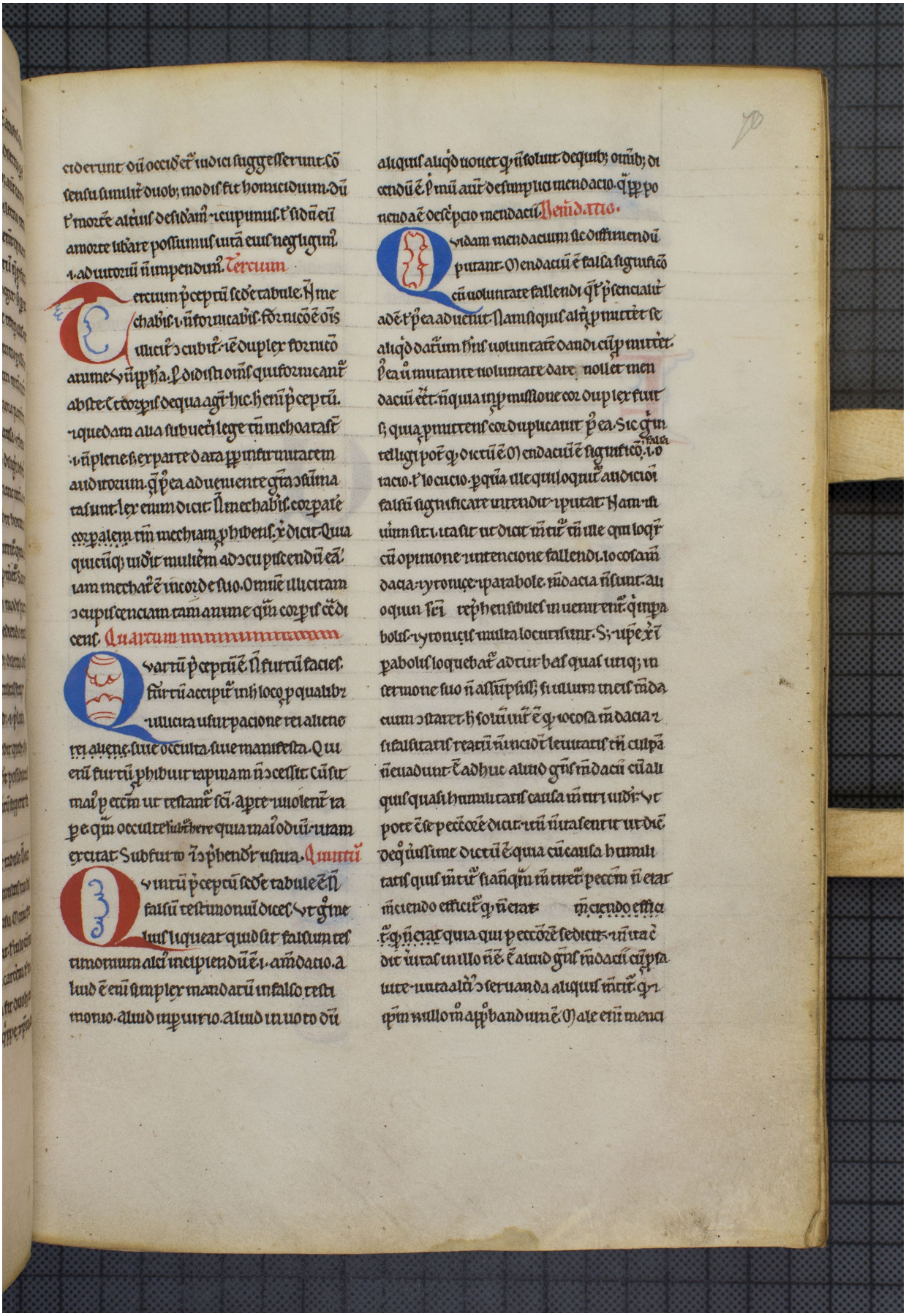

cideruntur dū occidēdi ꝛ iudici suggesserunt cō
sensu similiū duob; modis fit homicidium. dū
l' morte alicuius desiderāt ꝛ cupiunt. l' sīdū eū
amorte liberare possumus uita eius negligim.
i. adiuorū ñ impendim. Tertium

Tertium p̄ceptū sc̄dē tabule. ñ me
chabis. i. ñ fornicabis. fōrnicōē oīs
illicita cubitū. ꝛē duplex fornicō
anime ꝛ ñ pp̄ha. l' dicitur omis qui fornicant
abstet. ꝛ corpis de qua agit hic. hēnū p̄ceptū.
ꝛ quedam alia subuecti lege tū mechoatasti
i. ñ plene. hēr parte dicta pp̄ inter mutatem
audiorum. q̄ p̄ea adueniente gīa ꝛ sūma
tas sunt. lex enim dicit. ñ mechabis. corpalē
corpalem tū mechari prohibens. ꝛ dicit. Qua
quicūq; uidit mulierem ad ꝛcupiscendū eā
iam mechatē ē in corde suo. Omnē illicitam
ꝛcupiscentiam tam anime q̄m corpis cōdi
cens. Quartum

Quartū p̄ceptū ē. ñ furtū facies.
furtū accipit inh; loco p qualibꝛ
illicita utitur pacione rei alienē
rei alienē. siue occulta siue manifesta. Qui
enim furtū prohibuit rapinam ñ ꝛcessit. cū sit
maior peccm ut testant scī. apte uiolent ra
pe. q̄m occulte. subtrahere qua maior odium uitam
exercitat. Subtractio ꝛ ꝛprehendit ultra. Quintū

Quintū p̄ceptū sc̄dē tabule ē. ñ
falsū testimonium dices. ut ḡine
mis liquear quid sit falsum tes
timonium alicui incipiendū ē. i. amandato. a
liud ē enim simpliter mandatū in falso testi
monio. aliud impurio. aliud in uoto dū
aliquis aliquid uouet q̄ ñ solutū. de quib; omnib; di
cendū ē. l' mū aut de simplici mendacio. q̄ pp̄ po
nendā de sēpcio mendacii. Mendacio.

Quidam mendacium sic diffinientū
putant. Mendacium ē falsa significatio
cū uoluntate fallendi. q̄ l' p̄sentia aut
adē t' p̄ea adueniunt. Nam si quis alū p̄mittēt se
aliquid dārum hīns uoluntatē dandi cui p̄mittēt.
l' ea ū mutante uoluntate dare. nollet men
dacium ēēt. ñ quia in p̄missione cor duplex fuit
s; quia p̄mittens cor duplicauit p̄ea. Sic q̄ in
telligi potest q. dicitū ē. Mendacium ē significatio. falsa
tacio. l' locutio. p quā ille qui loquit aut dicit
falsū significare intendit. ꝛ putat. Nam ri
dum sit. i. falsum ut dicit mūdū. tū ille qui loqt
cū opinione. intencione fallendi. locutam
dacia. ꝛ ironice. ꝛ parabole. mēdacia ñ sunt. ali
oquin sēi reprehensibiles inuenirentur. q̄ in pa
bolis. ꝛ ironicis multa locuti sunt. S; ipse xī
pabolis loquebat ad turbas. qual utiq; in
sermone suo ñ assūpsit. si nullum in eis mēda
cium ꝛstaret. h solū ut ē q. iocosa mēdacia ꝛ
scaturitatis reatū ñ incidāt. ꝛcurtatis tū culpā
ñ euadunt. ē adhuc aliud ḡns mēdacii cui ali
quis quasi humanitatis causa mēdacium uidet. ut
potest ē. se peccōrē dicat. cui ñ ꝛsentit. ut dic
de q̄ ūsime dicitū ē. quia cū causa humani
tatis quis mētū sianq̄m mētiret peccm ñ erat
mēciendo efficit q. ñ erat. mēciendo efficit
q. ñ erat. quia qui peccōrē se dicit. ñ ira ē
dic ūtas in illo ñē. ē aliud ḡns mēdacii cū p̄ta
tione. ut ad ꝛseruanda aliquis mētit. q. ꝛ
q̄m nullo m̄ appbandum ē. Male enim menti